

EVENWICHT

Op een balk balanceren
Is geen eenvoudige taak
Wij zullen echter moeten leren
Hoe je er het stabielst op staat

Soms sta je met een been in 't leven
Dan weer met beide op de grond
Dan kun je al je energie vergeven
Soms kom je er zelf maar net mee rond

Dreig je uit balans te geraken
Zie dan op naar die vlam die waakt
't Is het lichtpunt in je baken
't Is je trouw en toeverlaat

Jij alleen kan dat lichtpunt visualiseren
Op je weg naar evenwicht
Weet op tijd je balans te beheersen
Voor je naast die balk ligt

Mocht je toch die misstap maken
En beland je op het diep(s)te punt
Weet ... er komen altijd betere dagen
Als je jezelf maar de tijd tot stabiliseren gunt

Doch tot zover hoeft het niet te keren
Want in balans is evenwicht
En evenwicht kan balanceren
Op de '*kracht*' van dit gedicht

Valentijn 1996

'Evenwicht' is geschreven naar aanleiding van de periode waar Tilly doorheen moest nadat bij haar in december 1995 borstkanker was geconstateerd met uitzaaiingen. Na de kerstdagen volgde de operatie en daarna een periode van lichamelijk herstel. Chemokuren en afwachten.

Geestelijk herstel neemt veel langere tijd in beslag want haar wereld was 180o omgedraaid en steun was altijd welkom. Ook een collega had een moeilijke periode te doorstaan en voor beiden schreef ik het gedicht op een Valentijnskaart.

Later hebben er veel meer mensen baat gehad bij het gedicht want Tilly gaf het door aan lot- genoten en die collega liet het iedereen lezen die het maar wilde.